

bundne, men dog alligevel til syvende og sidst bundet i et Skøn, og i dette Skøn sætter han sig selv, sine Meningsfæller her i Tinget, Flertallet i det andet høje Ting og navnlig de paagældende Embedsmænd til Opmand og Afgørere. Der har det ærede Medlem givet Beviset for, at det, der er sket, er dette, at de vedkommende Partier, og navnlig Flertallet i Landstinget, har afgivet deres Skøn og deres Bevillingsmyndighed til 3 Generaler, 1 Admiral og 1 Departementschef i Marineministeriet. Saa siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Ja, men der er jo et særligt Forhold, der gør, at vi her maa være særlig varsomme, og at vi her maa paakalde Ministerens Embedsmænd, nemlig dette, at den højtærede Minister jo har den Opfattelse, at den nuværende Militærordning ikke duer; følgelig ligger der i det, at han mener, den ikke duer og vil afskaffe den og tilvejebringe en anden, for os et Indicium af Tvivl — selvfølgelig under al mulig Respekt for den højtærede Ministers aabenhjertige Personlighed o. s. v. —, der gør, at vi maa passe paa ham, og til at passe paa ham har vi 3 Generaler, 1 Admiral og 1 Departementschef i Marineministeriet. Hvorfor man nu ikke ogsaa har en Departementschef i Krigsministeriet, er en af de Gaader, jeg ikke ser mig i Stand til at løse. Men disse har man altsaa.

Nu vil jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Forhold, hvori den højtærede Forsvarsminister her befinder sig, at han ønsker en Lov afskaffet, at der er Ting, han ønsker fjernet, er ikke noget enestaaende Tilfælde. Der kan være mangfoldige Love, som en Minister kommer til at overtage, og som han i høj Grad ønsker afskaffet eller fuldstændig omdannet. Der kan være Ordninger, som han finder i højeste Grad uheldige, og som han vil søge at skaffe en helt ny Form. Der har været Tilfælde, hvor den tidligere Finansminister har siddet med en Toldlov, som han ønskede skulde forandres, og der kan komme en Dag en anden Finansminister, der kunde mene, at Told overhovedet er en Form for Beskatning, som man maatte ønske skulde fjernes af den danske Økonomi, og hans endelige Maal derfor maatte være at afskaffe Toldloven. Men derfor vil man ikke i mindste Maade mene, at overfor den Minister, der har den Opfattelse med Hensyn til denne Lov eller andre Love og Anordninger, at de ikke er hensigtsmæssige, og de bør forandres, skal vi have Embedsmænd som de denne Gang fremkaldte 3 Generaler,

1 Admiral og 1 Departementschef til at sige os, om der nu ogsaa handles loyalt i denne Sag. Overfor hele denne Betragtningssmaade vil jeg gerne sige, at den der overhovedet ingen Tilknytning til den stærke, forfatningsmæssige Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tidligere paa mange Punkter har haft Løjlighed til at udvikle. Det ærede Medlem mente at faa sin Tvivl bekræftet ved en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister om, hvorledes han vilde administrere den Lov, der blev givet, og hvori den højtærede Minister pegede paa, at der indeni saa at sige var gemt en Folketingsfinanslov foruden den Lov, der nu fremtræder her. Det er dog naturligvis ikke saaledes, at der er en anden Lov skjult heri. I det Øjeblik, den høje Regering har accepteret den Lov, her foreligger, er det den samlede Finanslov, som maa respekteres til Punkt og Prikke. Jeg forstod ogsaa Forsvarsministeren saaledes, at han erklærede, at han i enhver Henseende vilde holde Loven, baade Ordningen af 1922 og Finansloven af 1. April 1925, og andet kunde Forsvarsministeren ikke sige. Hvad Forsvarsministeren erklærede, lød for mig saaledes, at han vilde bestræbe sig paa i enhver Henseende, ogsaa fordi han vidste, at han havde Medhold heri, i alt Fald i Folketingets Flertal, at bespare alt, hvad der var muligt at bespare indenfor de lovmæssige Rammer, som er sat ved Ordningen og ved Finansloven. Jeg tror og haaber, at Ministeren maa have Held til at kunne finde og gennemføre saadanne Beparelser, og han har Ret i, at Folketingets Flertal følger hans Arbejde i saa Henseende med Velvillie. Men at den højtærede Minister vilde have været ganske anderledes udrustet til dette Værk, hvis Finansloven havde været anderledes affattet, end den er i Øjeblikket, derom er der ingen Tvivl.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der gjorde nogle Bemærkninger om mine Udtalelser om, at Finanslovkonflikten ikke kunde komme til akut Udbrud, fordi der ikke var angivet nogen Vej til at løse en akut Konflikt, vil jeg gerne sige, at da det jo dog er vitterligt, at en Opløsning af Folketinget, som er den eneste Opløsning, der overhovedet i dette Aar kan finde Sted, ikke kan føre til, at Landstingets Flertal indtager en anden Holdning, end det har taget nu, saa er et Valg ikke en Løsning af den Konflikt, som da vilde være til Stede. Derfor kan jeg aldeles ikke kritisere, at Regeringen ikke har valgt et unyttigt Middel,